

Verlag workshop Vergunningen voor publieksevenementen tijdens Ondernemerstop 2025

- **Wat:** Workshop Verminderen Regeldruk: 'Ontsnippering' van vergunningsverlening
- **Wanneer:** 15 december 10:30 tot 12:30
- **Waar:** Ondernemerstop 2025 (De Rijtuigenloods in Amersfoort)

Aanleiding van de workshop

- In de nieuwe aanpak rond het verminderen van regeldruk staat de benadering 'high trust, high penalty' centraal. Hierbij krijgen bedrijven veel vrijheid en vertrouwen, maar worden overtredingen of misbruik streng bestraft.
- Eén van de oorzaken in (toenemende) regeldruk zou kunnen liggen is in te weinig vertrouwen in ondernemers.
- Het doel van de workshop rond evenementen is om oplossingsrichtingen te zoeken waarbij het doel van de regel niet ter discussie wordt gesteld maar waarbij de uitvoering en vereisten wel leiden tot minder regeldruk.

Conclusie / Samenvatting

- Gemeenten zoeken balans tussen levendigheid en leefbaarheid, maar ervaren toenemende regeldruk door hoge maatschappelijke verwachtingen, schaarse ruimte en gefragmenteerde regelgeving.
- De evenementenbranche kampt met stijgende kosten, subjectieve eisen en onzekerheid door late besluitvorming.
- De evenementenbranche wordt geconfronteerd met extra lasten door een gebrek aan uniforme regelgeving en uiteenlopende eisen vanuit verschillende gemeenten. Dit leidt tot een hoge bewijslast voor organisatoren, ook voor grote of terugkerende evenementen die hun kwaliteit al eerder hebben bewezen. Het gebrek aan gepercipieerd vertrouwen door deze ervaren organisatoren resulteert in onzekerheid en extra administratieve druk.
- Kennis en expertise bij gemeenten en veiligheidsregio's schieten tekort, wat leidt tot inconsistenties.
- Mogelijke oplossingen zijn onder meer het delen van locatieprofielen, investeren in scholing, risicoscores voor organisatoren, meerjarige vergunningen en een nationaal kader dat ruimte biedt voor lokaal maatwerk.
- Uniformiteit, transparantie en samenwerking zijn cruciaal voor een toekomstbestendig vergunningenbeleid.

Begrip van de probleemsituatie

Perspectief gemeente

Toelichting Gemeente Amsterdam

Gemeenten staan voor een complexe opgave: het vinden van een balans tussen een **levendige stad** met aantrekkelijke evenementen en een **leefbare stad** waarin veiligheid, rust en orde gewaarborgd blijven. De regeldruk neemt toe door drie belangrijke factoren:

1. Hogere maatschappelijke verwachtingen

Bezoekers verwachten een hoogwaardig evenement, omwonenden eisen minimale overlast en het bevoegd gezag stelt strenge veiligheidseisen. Het startpunt is al een hoog organisatieniveau, waardoor verdere verbeteringen relatief veel inspanning en documentatie vergen. Dit leidt tot een gevoel van overregulering, vooral bij organisatoren die al bewezen kwaliteit leveren.

2. Strijd om schaarse openbare ruimte

Sinds 2017 is het aantal beschikbare locaties en tijdslots voor evenementen in steden zoals Amsterdam beperkt. Er zijn meer claims op dezelfde ruimte (denk aan demonstraties, sportevenementen, markten), waardoor gemeenten een **afwegingskader** moeten hanteren: welke evenementen krijgen voorrang en onder welke voorwaarden? Dit resulteert in extra procedures zoals pitches vooraf en verplichte evaluaties achteraf, wat de administratieve last vergroot.

3. Fragmentatie van regels en processen

Gemeenten hanteren uiteenlopende eisen voor vergunningen, zoals geluidsnormen, veiligheidsplannen en onderbouwing van crowd management. Soms zijn deze eisen zelfs tegenstrijdig. Dit maakt het voor organisatoren lastig aan alle voorwaarden te voldoen, zeker bij evenementen die in meerdere gemeenten plaatsvinden.

Perspectief van de evenementenbranche

De evenementenbranche is een **economisch en sociaal belangrijke sector** in Nederland. Evenementen dragen bij aan ontspanning, gezondheid en sociale cohesie en staan bekend om hun creativiteit. Toch ervaart de sector een toenemende druk, vooral sinds COVID-19:

1. Stijgende kosten en regeldruk

Organisatoren zien hun kosten stijgen door strengere eisen en extra veiligheidsmaatregelen. Deze kosten kunnen niet altijd worden doorberekend

aan opdrachtgevers of bezoekers. De regeldruk komt boven op deze financiële druk, waardoor de haalbaarheid van evenementen onder druk staat.

2. Eisen gebaseerd op perceptie, niet op feiten

Veiligheidsvereisten worden vaak ingegeven door persoonlijke opvattingen van betrokken partijen in plaats van objectieve risicoanalyses. Dit leidt tot onvoorspelbare en soms disproportionele maatregelen.

3. Onzekerheid door late besluitvorming

Organisatoren krijgen vaak pas op het laatste moment duidelijkheid of een evenement mag doorgaan. Soms komt definitieve toestemming pas tijdens de opbouwfase. Dit veroorzaakt stress, extra kosten en reputatierisico's. Voor terugkerende evenementen (zoals jaarlijkse festivals) is het onbegrijpelijk dat zij elk jaar een volledig nieuw vergunningsproces moeten doorlopen, terwijl de opzet grotendeels gelijk blijft.

Break-out sessies

De probleemsituatie en mogelijke oplossingen van de beide break-out sessies zijn samengevoegd in één verslag. Op punten waar geen overeenstemming was binnen de sessie is dit benoemd.

De benodigde kennis en expertise binnen gemeenten en veiligheidsregio's ontbreekt

Wat is het probleem?

- De benodigde kennis en expertise binnen gemeenten en veiligheidsregio's ontbreekt. Het verschil in capaciteit, kennis en kunde leidt tot inconsistenties die veel weg hebben van willekeur. Gemeenteambtenaren spreken elkaar te weinig en ontvangen daardoor geen feedback op de gemaakte keuzes.
- De kennis en expertise is waar deze wel aanwezig is, niet overal goed geborgd. De organisatoren van evenementen zijn afhankelijk van individuen. Wanneer dit individu niet meer aanwezig is, verdwijnt de kennis en expertises met deze persoon.
- De persoon bij de gemeente die betrokken is geweest in het vergunningsverleningstraject is vaak niet betrokken wanneer het evenement zelf plaatsvindt.

Mogelijke maatregelen:

- Stel locatieprofielen op en publiceer deze locatieprofielen online. Hiermee vergroot je zowel bij de gemeente als bij de organisator het bewustzijn van de benodigde kennis en middelen die aanwezig moeten zijn tijdens het evenement.
- Borg deskundigheid door middel van een expertteam in de veiligheidsregio of door de oprichting van een regionaal kenniscentrum (vergelijkbaar met

Rotterdam Festivals), dat gemeenten en organisatoren ondersteunt met expertise en best practices.

- Investeer in scholing voor vergunningverleners om kennisniveau en uniformiteit te verhogen.
- Geef bevoegdheid aan samenwerkende partijen om af te tekenen op de veiligheid van specifieke onderdelen van het evenement. Bijvoorbeeld, een podiumbouwer die garantie geeft op de veiligheid van het podium. Voordelen hiervan zijn de veiligheid - de podiumbouwer weet waarschijnlijk meer van de veiligheid van podia dan de gemeenteambtenaar - en een kostenbesparing van een ambtelijke podiumkeuring.
- Deel informatie die betrekking heeft op de veiligheid tussen gemeenten. Denk bijvoorbeeld aan informatie over welke beveiligers gecertificeerd zijn en welke beveiligers niet. Een mogelijk obstakel hierbij is de AVG-wetgeving.

High trust voor bewezen professionele organisatoren (certificering) en kleine evenementen

Wat is het probleem?

- Aanwezigen ervaren in veel gevallen een hoog vertrouwensniveau vanuit de partijen waarmee zij samenwerken. Het hoge vertrouwensniveau dat de aanwezigen ervaren bij partijen waar zij vaker mee samen werken, mist zowel in samenwerkingen met nieuwe vergunningsverleners als wanneer nieuwe organisatoren vergunning aanvragen. Zij benoemen dat een risicomijdende cultuur heerst bij vergunningsverleners, omdat zij uiteindelijk verantwoordelijk gehouden worden wanneer zaken misgaan. Ook de reputatie en bedrijfsvoering van de organisator staat op het spel. Daarnaast komen incidenten zowel binnen de grenzen van een evenement als daarbuiten voor. Aanwezigen geloven dat bezoekers misschien wel veiliger zijn binnen het evenement als daarbuiten aangezien binnen de grenzen van het evenement veiligheidsvoorzieningen aanwezig zijn.
- De huidige criteria die bepalen of een evenement meldingsplichtig is, een A-evenementen, een B-evenementen of een C-evenementen, geven geen goed beeld van het risico van het evenement. Deze criteria verschillen per gemeente, maar bevatten vaak geen criterium met de houding en de ervaring van de organisator. De houding en ervaring van de organisator is volgens de aanwezigen veel belangrijker dan de huidige criteria die worden gevraagd. De huidige criteria voor categorisering zijn niet gestandaardiseerd.
- De introductie van een high penalty zou op dit moment onevenwichtig zijn om twee redenen:
 1. Op dit moment ontbreekt de kennis over evenementen bij de gemeentes en veiligheidsregio's. Dit zou de organisatoren overleveren aan de

willekeur die wordt omschreven onder de kop “kennis en kunde”. Gemeentes onderschrijven dat de bevoegdheid voor gemeenteambtenaren om te bepalen wie een high penalty krijgt op dit moment ongewenst is.

2. Dit zou startende organisatoren en vrijwilligersorganisaties onevenredig hard raken wanneer per abuis fouten worden begaan. Dit zou onbedoeld bedrijvigheid in de evenementensector ontmoedigen. Daarnaast betekent high trust dat er minder wordt vastgelegd waardoor het ingewikkeld wordt om een gedegen basis te bepalen voor het opleggen van een high penalty.

Mogelijke maatregelen:

- Introduceer een risicoscore per organisator, vergelijkbaar met een ISO-certificering. Hierbij wordt de nuance gegeven dat in de evenementenindustrie veel verschillende partijen samenwerken en dat een score dus moet zien op de kwaliteit van bedrijfsvoering op een specifiek deel van de organisatie. De score geeft aan dat organisatoren goed zijn voorbereid en juist handelen als een incident – die nooit helemaal te voorkomen zijn – zich voordoet. Deze score gaat niet over de vraag of het een professionele organisatie is, maar om de vraag of de organisator zich professioneel heeft gedragen tijdens de organisatieperiode. Deze score wordt frequent op basis van een evaluatie bijgesteld. Aanwezigen vinden het logisch dat nieuwe organisatoren meer moeten aanleveren.
- Introduceer vergunningen die meerdere jaren geldig zijn, bijvoorbeeld voor 2 of 3 jaar, voor terugkerende evenementen met een professionele organisator. Momenteel is dit juridisch gezien nog niet momenteel niet mogelijk. Dit moet alleen kunnen wanneer er beperkte aanpassingen zijn ten opzichte van het jaar waarop de vergunning is afgegeven. Mogelijk zou een jaarlijkse lichte toets ingezet kunnen worden om wijzigingen in omgeving, route of opzet te beoordelen, bijvoorbeeld in de vorm van een ijkmoment of een wijzigingsprotocol.
- Handhaaf overtredingen of nalatigheid door middel van een ‘gele’ of een ‘rode’ kaart of door middel van een sanctieladder met daarop een waarschuwing, een voorwaardelijke vergunning, verzwaard toezicht of een weigering.

Meer uniformiteit/eenheid in gemeentelijk beleid: ontwikkeling/Implementatie van nationaal kader:

Wat is het probleem?

- De huidige Handreiking Evenementen Veiligheid (HEV) is bij veel gemeentes niet bekend. Tegelijkertijd gebruiken sommige gemeentes het HEV als bijbel waardoor het benodigde maatwerk verloren gaat. Daarnaast komt de noodzaak voor meer uniformiteit voort uit het breed gedragen beeld dat er onnodige variëteit bestaat in vergunningaanvragen, wat kan leiden tot extra regeldruk.

Mogelijke maatregelen:

- Introduceer een nationaal, gestandaardiseerd kader voor de vergunningsverlening van evenementen dat breed gedragen is en tevens ruimte biedt voor lokaal maatwerk afhankelijk van de specifieke context. Als onderdeel van het kader moeten onder andere checklists voor veiligheidsplannen, geluidsnormen en crowd management zijn opgenomen. Dit kader zou mogelijk toegevoegd kunnen worden aan de APV of de omgevingswet.
- Creëer een uniforme en duidelijke procedure voor afhandeling van een vergunningaanvraag, zodat evenementenorganisatoren tijdig weten waar ze aan toe zijn. Voorbeeld ter inspiratie: Voorlopige beschikking binnen 8 weken na aanvraag en definitieve beschikking 4 weken vooraf aan het evenement.
- Gebruik standaard formats en beoordelingsmatrices om subjectieve eisen te voorkomen en consistentie te waarborgen.
- Maak gedegen afwegingen van welke aspecten gestandaardiseerd kunnen worden en welke niet. De meningen over het standaardiseren van het geluidspan verschillen.
- Maak kleine evenementen vergunningvrij, bijvoorbeeld tot 250 bezoekers, en vervang dit door een meldplicht, zodat het bevoegd gezag geïnformeerd blijft.
- Leer van de aanpak van de Arbeidsinspectie bij de verkennende inspecties uitgevoerd op festivals. Deze samenwerking is door de aanwezigen als erg prettig ervaren. Bij de uitrol van kaders, of wet- en regelgeving zou de overheid hier een voorbeeld aan kunnen nemen.
- Introduceer een modelverordening of uniforme bijlage bij de APV, inclusief standaard beoordelingscriteria en indieningsvereisten. Aanwezigen geven ter nuance aan dat zij denken dat het veiligheidsbevorderend werkt als organisatoren door middel van een aanvraagformulier bij een aantal vragen stil staan. Daarnaast hebben sommige aanvraagformulieren de lengte van een A4'tje. Een gestandaardiseerd formulier is mogelijk langer dan wat in sommige gemeentes nodig is.
- Gebruik mogelijk normen, een keurmerk of een certificeringssysteem voor het verlagen van regeldruk. Hoewel de meningen verschillen zien voorstanders dat gebruik van normen, een keurmerk of een certificeringssysteem leidt tot helderheid die de regeldruk vermindert. Aan de andere kant zien deelnemers dat de norm nu hoger ligt dan nodig bij sommige evenementen. Als voorbeeld hiervan wordt de Veldnorm Evenementenzorg genoemd. Organisatoren zijn vaak al gecertificeerd voor NEN-normen voor tijdelijke bouwsel, zoals tenten en podia, het Keurmerk Evenementenbeveiliging en ISO 20121, de internationale standaard voor duurzaam eventmanagement.

Stelsel wet- en regelgeving vereenvoudigen en besluitvorming waar het hoort

Wat is het probleem?

- Bij de keuring van vergunning kijken gemeentes naar het doel van de wetgeving, niet naar het doel van hetgeen waarvoor de vergunning wordt aangevraagd. Het doel van de APV is bijvoorbeeld veiligheid. Daardoor worden andere belangen niet meegewogen, bijvoorbeeld het economisch belang van een evenement.
- De omgevingswet schuift verantwoordelijkheden die voorheen onderdeel van de APV waren naar de omgevingswet, bijvoorbeeld het onderwerp milieu. Aanwezigen ervaren dat dit tot onduidelijkheid in doelstellingen leidt.
- Het Omgevingsloket is een digitaal platform waar vergunningen aangevraagd kunnen worden die te maken hebben met bouwen, milieu, ruimte, water en natuur. Veel gemeentes maken geen gebruik van het Omgevingsloket, omdat zij niet de technische expertise hebben op elk vlak van de Omgevingswet, maar wel op het vlak van evenementen. De verantwoordingsisen bij het Omgevingsloket worden als hoger ervaren omdat er geen aparte post vergunningen voor evenementen bestaat en er dus meer ingevuld moet worden dan noodzakelijk.
- Veel gemeentes hebben geen aangewezen evenementen coördinator. Vaak komt dan de veiligheidsregio in beeld. Een voordeel is dat de veiligheidsregio een uniform beleid voor de gemeentes in de veiligheidsregio implementeert. Een nadeel is dat de burgemeester uiteindelijk de handtekening afgeeft voor de vergunning en dat de veiligheidsregio hier niet voor gemandateerd is. Dat de verantwoordelijkheid bij de burgemeester ligt, vereist kennis en expertise in de vergunningverlenende organisatie. Daarnaast is de gemeente in tegenstelling tot de veiligheidsregio bekend met de lokale partijen en hierdoor kan de gemeente een betere risico inschatting maken. De meningen verschillen over de vraag of de gemeente voldoende een eigen afweging maakt naar aanleiding van het advies van de veiligheidsregio.

Mogelijke maatregelen:

- Geef een overkoepelend orgaan de bevoegdheid om de onbedoelde effecten van wet- en regelgeving te monitoren en beheren waar nodig.
- Borg dat het bevoegd gezag, in dit geval de burgemeester, de uiteindelijke beslissing neemt. Adviserende partijen dienen verantwoordelijk te zijn voor advies, terwijl in de praktijk om instemming wordt gevraagd. De wensen van de adviserende partijen worden daardoor eisen. Dit leidt tot een hogere regeldruk.

Schaarse middelen: politie-inzet en veiligheid

Wat is het probleem?

- De politiecapaciteit is beperkt en wordt vaak ingezet voor andere prioriteiten zoals demonstraties en betaald voetbal. Dit leidt tot onzekerheid en extra kosten voor organisatoren.

Mogelijke maatregelen:

- Ontwikkel een transparant capaciteitsraamwerk op basis van feiten en risicoprofielen, zodat organisatoren weten wat ze kunnen verwachten.
- Wijs vaste politie-liaisons aan per regio om afstemming te verbeteren.
- Maak jaarlijkse afspraken over een basiscontingent-politie-inzet voor evenementen, naast andere prioriteiten.
- Stel duidelijke kaders op voor private beveiliging als alternatief (inclusief afspraken over kosten).